

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121205986
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4121205986.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Denisy Šaligovej a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: MED - ART, s.r.o., IČO: 34 113 924, so sídlom Hornočermánska 4, 949 01 Nitra, zastúpený: Mgr. Peter Mesároš, advokát, IČO: 40 495 931, so sídlom Bottova 34, 949 01 Nitra, proti žalovaným: 1. O.. R. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX/XX, XXX XX F., 2. DABOLA, s.r.o., IČO: 46 533 583, so sídlom Štúrova 38, 949 01 Nitra, žalovaní v 1. a 2. rade zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. CIMRÁK s.r.o., IČO: 36 868 876, so sídlom Štefánikova 7, 949 01 Nitra, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 19C/20/2021-148 zo dňa 21. marca 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z m e ň u j e tak, že žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalovaným v 1. a 2. rade p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 14.5.2021 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade ako predávajúcim a žalovaným v 2. rade ako kupujúcim, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. H. U., parcely reg. C č. XXXX/XX o výmere X XXX m² - záhrady a parcely reg. C č. XXXX/XX o výmere X XXX m² - záhrady na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor pod V XXXXX/XX- XXXX/XX, je neplatná. Súčasne sa domáhal priznania náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že na základe rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 14C/190/2014-121 zo dňa 28.9.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/124/2020-312 zo dňa 16.12.2020 sa domohol určenia neplatnosti darovacej zmluvy uzavretej medzi žalovaným v 1. rade na strane obdarovaného a E.. O. W., rod. S., nar. XX.X.XXXX a O.. D. W., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom B. X, XXX XX F. ako darcami, predmetom ktorej bol bezodplatný prevod vlastníckeho práva k vyššie uvádzaným nehnuteľnostiam. V tomto konaní sa žalobca domáha určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou boli predmetné nehnuteľnosti žalovaným v 1. rade v roku 2018 prevedené na žalovaného v 2. rade. Na LV č. XXXX bola v čase sporného prevodu zapísaná poznámka o konaní o návrhu žalobcu o určenie neúčinnosti právneho úkonu (konanie vedené Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/190/2014). Žalovaný v 1. rade je výlučným spoločníkom a jediným konateľom žalovaného v 2. rade. Podľa žalobcu je jednoznačné, že žalovaný v 2. rade nenadobudol nehnuteľnosti dobromyseľne a o súdnom konaní mal vedomosť. Žalobca považuje prevod nehnuteľnosti medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade za neplatný, urobený účelovo s cieľom zmařit účel odporovacej žaloby a z toho vyplývajúce uspokojenie pohľadávok žalobcu.

2. Žalovaní vo vyjadrení k žalobe poukázali na skutočnosť, že kúpna zmluva medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade bola uzatvorená dňa 22.11.2018, teda až po právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu, č. k. 25Co/73/2017-176, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa, č. k. 14C/190/2014-121 zo dňa 28.6.2016 zrušený a konanie vedené pod sp. zn. 14C/190/2014 zastavené. Tvrdenia žalobcu, že žalovaný v 1. rade previedol nehnuteľnosti kúpnu zmluvou na žalovaného 2. rade počas prebiehajúceho súdneho konania, sú preto nepravdivé. K uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo v čase, kedy žalovanému v 1. rade ako vlastníkovi nehnuteľností nič nebránilo v jeho dispozičnom práve nakladať s nehnuteľnosťami. Výpis z listu vlastníctva predložený žalobcom už v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade nebol aktuálny, predmetná poznamka bola Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom vymazaná. Žalovaní považujú žalobu za nedôvodnú.

3. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na svojich tvrdeniach o neplatnosti kúpnej zmluvy jednak z dôvodu, že zmluva obchádza zákon ako aj z dôvodu, že je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný v 1. rade previedol nehnuteľnosti na žalovaného v 2. rade s úmyslom zabrániť exekúcii predmetného majetku, ktorou by sa tento majetok dostal z jeho vlastníckeho práva. Takýmto spôsobom mal záujem ponechať kontrolu a držbu nad nehnuteľnosťami práve tým, že ich previedol na žalovaného 2. rade, kde je jediným konateľom a spoločníkom, vďaka čomu, že vo veci bol podaný mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie. Z vyjadrenia žalovaného v 1. rade k dovolaniu žalobcu zo dňa 30.7.2017 je zrejmé, že v čase prevodu nehnuteľnosti bolo toto podanie zo strany žalovaného v 1. rade vykonané. Úmysel obchádzania zákona a rozpor s dobrými mravmi potvrdzuje fakt, že predmetné nehnuteľnosti sa nachádzajú v extraviláne, nie je možné na nich zriadiť žiadnu stavbu na trvalé bývanie, pretože je to záhradkárska oblasť a dokonca cez predmetné parcely je zriadené aj vecné bremeno a ochranné pásmo v zmysle zákona o energetike. Kúpna zmluva ani nemohla nadobudnúť účinnosť, pretože došlo k porušeniu ustanovenia § 59a Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého mal byť predmetný majetok ocenený znaleckým posudkom a tento mal byť uložený do zbierky listín. Z predloženého výpisu zo zbierky listín vyplýva, že takýto úkon a znalecký posudok vypracovaný nebol a nebol založený do zbierky listín. Právny zástupca žalobcu tvrdil, že vzhľadom na charakter nehnuteľností nemá prevod nijaký ekonomický ani podnikateľský benefit pre žalovaného v 2. rade, čo potvrdzuje účelovosť uvedeného prevodu. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Uviedol, že v čase prevodu nehnuteľností na liste vlastníctve nebola žiadna informatívna ani obmedzujúca poznamka, konanie o neúčinnosť právneho úkonu bolo právoplatne zastavené. Vzhľadom k tomu, že na Slovensku máme v občiansko-právnych konaniach dvojinstančné súdnictvo, nemožno podaný mimoriadny opravný prostriedok brať za relevantný vo vzťahu k úmyslu prevádzajúcich strán. V konaní o neúčinnosť právneho úkonu je podané už v poradí tretie dovolanie, čo dokazuje, že nie je daný úmysel strán na tom, aby porušili dobré mravy alebo obchádzali zákon. Ustanovenie § 59a Obchodného zákonníka je potrebné dočítať do konca, a potom by bolo zrejmé, že v odseku 5 a 6 sa píše, že povinnosť predložil znalecký posudok sa vzťahuje iba na akciové spoločnosti. Pri nakladaní s vlastníctvom v zmysle článku 20 Ústavy SR je predávajúcemu ako aj kupujúcemu priznané právo voľne nakladať so svojím vlastníctvom, pričom nikomu nemusia vysvetľovať dôvody, prípadne obhajovať podnikateľskú stratégiu. Aj osoby personálne a majetkovo prepojené so žalobcom kupovali pozemky, a preto rovnakou logikou možno spochybňovať aj dôvodnosť tejto žaloby a možno konštatovať, že táto žaloba je podaná v rozpore so zásadami CSP, kedy žalobcovi muselo byť od začiatku zrejmé, že nehnuteľnosť bola prevedená v súlade so zákonom. Žalovaný v 1. rade vo výsluchu na pojednávaní na otázky právneho zástupcu žalobcu uviedol, že hlavnou podnikateľskou činnosťou spoločnosti DABOLA s.r.o. je prevádzka lekárne. Pozemky na spoločnosť DABOLA s.r.o. previedol z dôvodu, že mali záujem tieto pozemky ďalej prenajímať a nechcel to riešiť ako fyzická osoba, chcel to riešiť cez firmu. Pozemky odo dňa prevodu neprenajali, nepodarilo sa to. Nevedel uviesť, za akým účelom mal nájomca pozemky užívať, stavebné pozemky to nie sú. Spoločnosť DABOLA s.r.o. o pozemkoch účtuje vo svojom účtovníctve. Kúpna cena za pozemky bola uhradená prevodom na účet.

4. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade na strane predávajúceho a žalovaným v 2. rade na strane kupujúceho, predmetom ktorej je prevod výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, kat. úz. H. U., parcela reg. C č. XXXX/XX o výmere X XXX m², druh pozemku záhrady a parcela reg. C č. XXXX/XX o výmere X XXX m², druh pozemku záhrady na základe kúpnej

zmluvy, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor pod V XXXXX/XX- XXXX/XX je neplatná.

II. Žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

5. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

5.1. Kúpnu zmluvnou zo dňa 22.11.2018 uzavretou medzi žalovaným v 1. rade ako predávajúcim a žalovaným v 2. rade ako kupujúcim bolo na kupujúceho prevedené vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. H. U., obec F., okres F., vedeným Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ parc. č. XXXX/XX - záhrada o výmere XXXX m² a parc. č. XXXX/XX - záhrada o výmere XXXX m² za kúpnu cenu vo výške 8 300 eur. V bode 3.6 zmluvy sa konštatuje, že podľa znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 12.3.2018 vypracovaného O. E. U. bola všeobecná hodnota predmetu prevodu stanovená v sume 8 300 eur. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor povolil na základe predmetnej zmluvy vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 2. rade dňa 7.12.2018 v konaní č. R

5.2. Z výpisu z LV č. XXXX zo dňa XX.X.XXXX k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. H. U., obec F., okres F. súd zistil, že vlastníkom parciel CKN č. XXXX/XX - záhrada o výmere XXXX m² a č. XXXX/XX - záhrada o výmere XXXX m² v celosti je žalovaný v 2. rade. Ako titul nadobudnutia vlastníckeho práva je na tomto liste vlastníctva uvedené Kúpna zmluva R - XXXX/XX.

5.3. Z výpisu z LV č. XXXX k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. H. U., obec F., okres F. ku dňu 12.12.2016 vyplýva, že ako vlastník parciel CKN č. XXXX/XX - záhrada o výmere XXXX m² a č. XXXX/XX - záhrada o výmere XXXX m² bol zapísaný žalovaný v 1. rade na základe Darovacej zmluvy. Na LV bola zapísaná poznámka: „Poznamenáva sa návrh žalobcu MED - ART, spol. s r.o. Nitra (IČO: 34 113 924) o určenie neúčinnosti právneho úkonu, týkajúca sa nehnuteľností registra „C“ parc.č. XXX/XX, XXXX/XX, vedený na Okresnom súde v Nitre č. k. 14C/190/2014, podľa P XXXX/XX - XXX/XX.“

5.4. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX k 7.12.2018 bol ako vlastník predmetných vyššie uvádzaných nehnuteľností zapísaný žalovaný v 1. rade. Poznámka o súdnom konaní na tomto liste vlastníctva zapísaná nebola.

5.5. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti DABOLA s.r.o. mal súd preukázané, že jediným konateľom a spoločníkom tejto spoločnosti je žalovaný v 1. rade.

5.6. Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 14C/190/2014-121 zo dňa 28.9.2016 určil, že darovacia zmluva uzatvorená medzi žalovaným R. I. na strane obdarovaného a E.. O. W. a O.. D. W. na strane darcov, predmetom ktorej je bezplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam: parcela reg. C číslo XXXX/XX o výmere X XXX m², druh pozemku záhrady, parcela reg. C číslo XXXX/XX o výmere X XXX m², druh pozemku záhrady, zapísaným na LV č. XXXX kat. úz. H. U. je voči žalobcovi MED - ART, spol. s r.o., IČO: 34 113 924, so sídlom Hornočermánska 4, 949 01 Nitra, právne neúčinná (I. výrok). O trovách konania súd rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania priznal v celom rozsahu žalovanému (II. výrok). Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že súd mal v predmetnom konaní preukázané, že žalobca má voči E.. O. W. vymáhateľnú pohľadávku, ktorá mu bola priznaná v súdnom konaní, a to platobným rozkazom 9Ro/156/2014-13 zo dňa 18.6.2014, právoplatným dňa 25.11.2014. Týmto platobným rozkazom bola E.. O. W. zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 40 435,165 eur s prísl. Ďalšou vymáhateľnou pohľadávkou bol rozhodcovský rozsudok sp. zn. M2R 1/3/2013 zo dňa 17.9.2013, právoplatný dňa 20.9.2013, ktorým bola žalovaná E.. O. W. - A. na R. ul. zviazaná na zaplatenie sumy 9 775,78 eur s prísl. Súd mal v predmetnom konaní preukázané, že uzavretím darovacej zmluvy medzi manželmi W. a žalovaným v 1. rade došlo k zmenšeniu majetku dlžníka tak, že tento má vplyv na uspokojenie žalobcovej pohľadávky, a to aj s poukazom na výšku dlhu dlžníčky, ktorý bol ku dňu 2.6.2016v exekúcii EX/150/2014 vyčíslený na sumu 48 520,95 eur.

5.7. Dňa 20.10.2016 Okresný súd Nitra vydal opravné uznesenie č. k. 14C/190/2014-146, ktorým opravil II. výrok rozsudku zo dňa 28.9.2016 tak, že nárok na náhradu trov konania priznal v celom rozsahu žalobkyni.

5.8. Voči citovanému rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 14C/190/2014-121 podali odvolanie obidve sporové strany. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 25Co/73/2017-176 zo dňa 28.2.2018 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil, odvolacie konanie o odvolaní žalobcu proti napadnutému rozsudku tiež zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.4.2018. Odvolací súd dospel k záveru, že pre vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu neboli splnené podmienky. Vzhľadom na vyhlásenie konkurzu a oddĺženie dlžníčky O. W. súdom nie je možné pohľadávku, ktorej veriteľom je žalobca, uspokojiť v rámci výkonu súdneho rozhodnutia, výkonu exekúcie. Podľa odvolacieho súdu môže byť táto pohľadávka uspokojená iba v konkurze a veriteľ je oprávnený sa do konkurzu prihlásiť. Uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 28.2.2018 bolo na základe dovolania žalobcu uznesením zo dňa 29.5.2019 Najvyšším súdom SR zrušené a vec bola odvolaciemu súdu vrátená na ďalšie konanie.

5.9. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 19.2.2020, č. k. 25Co/156/2019-236 napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 28.9.2016 č. k. 14C/190/2014-121 v spojení s opravným uznesením č. k. 14C/190/2014-146 zo dňa 20.10.2016 potvrdil a žalobkyni voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Tento rozsudok odvolacieho súdu dovolací súd opäť zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že odvolací súd neoznámil právnomu zástupcovi žalovaného termín verejného vyhlásenia rozsudku, v dôsledku čoho došlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom.

5.10. O odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 28.9.2016 č. k. 14C/190/2014-121 v spojení s opravným uznesením č. k. 14C/190/2014-146 zo dňa 20.10.2016 Krajský súd v Nitre rozhodol opäť, a to rozsudkom č. k. 25Co/124/2020-312 zo dňa 16.12.2020 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie opäť potvrdil a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na vyjadrenia strán sporu, zistený skutkový stav sporu, citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - § 39, § 42a ods. 1 a 2 a § 42b ods. 4) a citované ustanovenia Obchodného zákonníka (ObZ - zák. č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov - § 59a ods. 1 a 4), odôvodnil nasledovne:

6.1. Podstata právnej argumentácie žalobcu spočívala v odôvodňovaní neplatnosti kúpnej zmluvy tou skutočnosťou, že žalovaný v 2. rade nemohol byť pri nadobúdaní nehnuteľností dobromyseľný. Žalobca tvrdil, že k prevodu nehnuteľností medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade došlo v záujme zmařit účel odporovacej žaloby, poukazyval i na porušenie ustanovenia § 59a Obchodného zákonníka a v žalobe tiež uvádzal, že kúpna zmluva je neplatná, pretože bola uzavretá v čase, kedy bola na liste vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam vyznačená poznámka o súdnom konaní.

6.2. Pokiaľ ide o posledné dva uvádzané dôvody neplatnosti zmluvy, a to porušenie ustanovenia § 59a Obchodného zákonníka a žalobcom uvádzané skutočnosti ohľadom zápisu poznámky na liste vlastníctva, z týchto nie je možné neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými vyvodit.

6.3. Ustanovenie § 59a Obchodného zákonníka sa do tohto kódexu dostalo v roku 2001 v rámci veľkej novely Obchodného zákonníka (500/2001 Z. z.) a jeho účelom mala byť ochrana spoločnosti pred odčerpávaním majetku osobami z vnútra spoločnosti tým, že bude kontrolovaná ekvivalencia majetku spoločnosti, ktorý spoločnosť získala zmluvou od zakladateľov alebo od spoločníkov (akcionárov). Ustanovenie má predísť tomu, aby spoločnosť nadobúdala od týchto osôb majetok, ktorý je v rámci transakcie nadhodnotený. Toto ustanovenie sa podľa pôvodného znenia vzťahovalo tak na akciové spoločnosti ako aj na spoločnosti s ručením obmedzeným. Novela Obchodného zákonníka (zákon č. 87/1995 Z. z.) účinná od 1.1.2016 dopad tohto ustanovenia významne zúžila a ustanovenie sa počnúc účinnosťou novely vzťahuje už len na akciové spoločnosti, spoločnosť s ručením obmedzeným bola vypustená (viď ods. 4 predmetného ustanovenia). Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v 2. rade je spoločnosťou s ručením obmedzeným a sporný prevod nehnuteľností bol vykonaný na základe kúpnej zmluvy datovanej po 1.1.2016, ustanovenie § 59a Obchodného zákonníka nie je pre tento prevod relevantné.

6.4. Pokiaľ ide o zápis obmedzujúcej poznámky na liste vlastníctva č. XXXX, mal súd z vykonaného dokazovania (výpis z listu vlastníctva č. XXXX, . k. ú. H. U. ku dňu 7.12.2018 na č. I. 88 spisu) preukázané, že v čase, kedy Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor v konaní R rozhodoval o povolení vkladu vlastníckeho práva na základe spornej kúpnej zmluvy, poznámka o súdnom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/190/2014 už na predmetnom liste vlastníctva zapísaná nebola. K porušeniu ustanovení katastrálneho zákona preto nemohlo dôjsť a táto skutočnosť nemôže zakladať ani neplatnosť spornej kúpnej zmluvy.

6.5. K neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade však súd dospel z iných žalobcom uvádzaných dôvodov. Po vykonaní dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný v 1. rade previedol nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom spornej kúpnej zmluvy na žalovaného v 2. rade účelovo, v snahe zamedziť uspokojenie žalobcovej pohľadávky. Kúpnu zmluvu uzavretú medzi žalovanými súd vyhodnotil ako neplatný právny úkon s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Z dokazovania vykonaného v tomto konaní síce vyplynulo, že žalovaní spornú kúpnu zmluvu uzavreli v čase, kedy konanie vedené Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/190/2014 bolo právoplatne skončené na základe uznesenia odvolacieho súdu, ktorý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil (zastavujúce uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 6.4.2018, kúpna zmluva medzi žalovanými bola uzavretá dňa 22.11.2018), žalovaný v 1. rade však v čase uzavretia kúpnej zmluvy musel mať vedomosť o tom, že vo veci vedenej Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/190/2014 bolo podané dovolanie a v prípade jeho úspechu môže dôjsť k zrušeniu právoplatného rozhodnutia. Žalovaný v 1. rade sa k podanému dovolaniu aj vyjadroval, a to dňa 30.7.2018 prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žalovaný v 1. rade tak musel mať vedomosť o argumentoch žalobcu v dovolacom konaní a muselo mu byť zrejmé, že argumenty, ktoré žalobca v dovolacom konaní uviedol, nie sú celkom bez významu. Napriek skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu nebýva pravidlom, ale je skôr výnimkou, v prípade, ak bolo dovolanie podané a toto je aj riadne odôvodnené, možno počítať aj so zrušením napadnutého rozhodnutia.

6.6. Platný právny poriadok dáva zmluvným stranám značnú zmluvnú voľnosť v tom smere, aby medzi sebou uzatvárali právne úkony. Podmienkou platnosti kúpnej zmluvy nie je, a to ani v prípade prevodu nehnuteľnosti, aby bol takýto predaj odôvodnený. Dôvod právneho úkonu (jeho kauza) nemusí byť v právnom úkone vyjadrená. Právny úkon ako kúpna zmluva sa považuje za platný, pokiaľ sa jej zmluvné strany dohodnú na podstatných obligatórnych náležitostiach, takáto zmluva je uzavretá slobodne, vážne, je zrozumiteľná, jasne vyjadruje vôľu zmluvných strán byť takouto zmluvnou viazaný a v neposlednom rade je v súlade so zákonom, zákon neobchádza a neprieči sa dobrým mravom. Pokiaľ ale vzniknú pochybnosti o skutočnom zámere zmluvných strán uzavrieť kúpnu zmluvu a previesť ňou vlastnícke právo k predmetu kúpy z jednej zmluvnej strany na druhú, je potrebné poctivý zámer zmluvných strán preukázať. V súdnej veci žalovaný v 1. rade nijaký racionálny dôvod, ktorým by odôvodnil, prečo nehnuteľnosti previedol na žalovaného v 2. rade, nepreukázal. Na pojednávaní síce žalovaný v 1. rade, ktorý je zároveň konateľom spoločnosti žalovaného v 2. rade uvádzal, že nehnuteľnosti previedol z dôvodu, že ich chcel prenajímať, neuviedol pritom, komu mal nehnuteľnosti prenajať a nevedel uviesť ani účel, za akým mali byť nehnuteľnosti prenajaté. Žalobca pritom využitie nehnuteľností, ktoré podľa jeho vyjadrení nie sú stavebnými pozemkami, namietal. Vyjadrenia žalovaného v 1. rade tak vyzneli veľmi nepresvedčivo a tvrdenia žalobcu o účelovom uzavretí kúpnej zmluvy nespochybnili. Na druhej strane mal súd preukázané, že v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/190/2014 bolo podané dovolanie a môže nastať situácia, že dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o zastavení konania, čo sa napokon aj stalo.

6.7. Za situácie, kedy mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca aj napriek v tom čase právoplatne skončenému konaniu vo veci neúčinnosti darovacej zmluvy, nadobudnutie nehnuteľností žalovaným v 1. rade aj naďalej spochybňoval a využil všetky dostupné právne prostriedky, aby bol prevod nehnuteľností vo vzťahu k nemu považovaný za neúčinný, mohla podľa názoru súdu vzniknúť na strane žalovaného v 1. rade obava, že v prípade, ak sa žalobca neúčinnosti spornej darovacej zmluvy vo vzťahu k jeho osobe úspešne domôže, bude sa môcť domáhať uspokojenia svojej pohľadávky aj z predmetu tejto spornej darovacej zmluvy. Z uvedených dôvodov žalovaný v 1. rade účelovo previedol nehnuteľnosti na žalovaného v 2. rade. Na tomto mieste súd pripomína, že to nie je prvý raz, kedy žalovaný v 1. rade konal účelovo a špekulatívne. Nepoctivé konanie dlžníčky žalobcu E.. O. W. a okrem nej aj práve žalovaného v 1. rade bolo preukázané v spomínanom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 14C/190/2014. Vzhľadom k tomu, že v tomto konaní žalovaní nepreukázali akýkoľvek iný dôvod, pre

ktorý by k spornému prevodu nehnuteľností medzi nimi došlo, je nutné konštatovať, že takýto prevod bol uskutočnený účelovo, v snahe zmariť uspokojenie pohľadávky žalobcu, takýto prevod je v rozpore s dobrými mravmi a je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný.

6.8. S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti súd považoval žalobu za dôvodnú, a preto jej vyhovel.

6.9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Nárok na náhradu trov konania vznikol žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný voči žalovaným, ktorí úspech nedosiahli. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

7. Uvedený rozsudok včas podaným (spoločným) odvolaním napadli len žalovaní, domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby podaná žaloba bola zamietnutá a aby im bol priznaný (proti žalobcovi) nárok na náhradu trov (celého) konania v plnom rozsahu. V dôvodoch poukázali na nesúhlas s vydaným rozsudkom, keď v rámci odvolacích dôvodov uviedli (po citácii čl. 20 ods. 1 a 5 Ústavy SR, § 39 OZ a § 137 písm. c/ a d/ Civilného sporového poriadku - zák. č. 160/2015 Z. z. - CSP) nasledovné:

7.1. Medzi žalovaným 1/ ako obdarovaným a E.. O. W., rod. S. a O.. D. W. ako darcami bola uzatvorená darovacia zmluva, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území H. U., parc. reg. „C“ a to parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere XXXX m² a parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere XXXX m², evidované Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor LV č. XXXX (ďalej len „darovacia zmluva“). V konaní vedenom pod sp. zn. 14C/190/2014 sa žalobca - spoločnosť MED-ART, s.r.o. domáhal odporovateľnosti právneho úkonu - darovacej zmluvy z dôvodu neuhradenia pohľadávky, ktorú mal voči dlžníčke O. W. a z dôvodu skrátenia jej majetku s tým, aby po vyslovení neúčinnosti darovacej zmluvy voči veriteľovi- žalobcovi mohol v exekučnom konaní uplatniť svoju pohľadávku, prípadne ju uspokojiť i z darovanej nehnuteľnosti.

7.2. Je pravdou, že v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“) pod sp. zn. 14C/190/2014 súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 14C/190/2014-121 zo dňa 28.09.2016 určil, že darovacia zmluva je voči žalobcovi - spoločnosti MED-ART, s.r.o. právne neúčinná. Proti rozsudku súdu prvej inštancie však podal odvolanie žalobca a tiež žalovaný 1/. Na tomto mieste žalovaní dávajú do pozornosti, že Krajský súd Nitra (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 25Co/73/2017 -176 zo dňa 28.02.2018 vo výroku I. predmetného rozsudku zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, č. k. 14C/190/2014-121 v spojení s opravným uznesením, č. k. 14C/190/2014-146 a konanie vedené pod sp. zn. 14C/190/2014 zastavil, a vo výroku II. predmetného rozsudku odvolacie konanie o odvolaní žalobcu zastavil. Rozsudok odvolacieho súdu, č. k. 25Co/73/2017-196 zo dňa 28.02.2018 nadobudol právoplatnosť dňa 06.04.2018.

7.3. Kúpna zmluva bola uzatvorená medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ dňa 22.11.2018, teda až viac ako pol roka po právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu, č. k. 25Co/73/2017-176, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa, č. k. 14C/190/2014-121 zo dňa 28.06.2016 zrušený a konanie vedené pod sp. zn. 14C/190/2014 zastavené. Z uvedeného vyplýva, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo v čase, kedy žalovanému 1/ ako vlastníkovi nehnuteľností nič nebránilo v jeho dispozičnom práve nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami. Vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Obsahom vlastníckeho práva je neobmedzené panstvo nad vecou. Z absolútneho charakteru vlastníckeho práva vyplýva, že každý vlastník veci môže s vecou nakladať akýmkoľvek spôsobom podľa svojej ľubovôle, pokiaľ mu to zákon vyslovene nezakazuje. Medzi najvýznamnejšie dispozičné oprávnenia vlastníka patrí právo previesť vec na iného. Kúpna zmluva medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 40/1964 Zb. Občianskym zákonníkom (ďalej aj „Občiansky zákonník“) a bola tiež riadne zavkladovaná katastrom nehnuteľností na základe rozhodnutia Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. V XXXXX/XXXX zo dňa 07.12.2018. Správa katastra je ako orgán štátnej správy súčasťou výkonnej moci štátu a je v jej kompetencii rozhodovať, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam. (ZSP, 2009, č. 47)

7.4. Napriek vyššie uvedenému súd mal za to, že z podaného dovolania mal žalovaný v 1. rade „musel mať vedomosť o argumentoch žalobcu v dovolacom konaní a muselo mu byť zrejmé, že argumenty, ktoré žalobca v dovolacom konaní uviedol, nie sú celkom bez významu. Napriek skutočnosti, že dovolanie je

mimoriadnym opravným prostriedkom a zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu nebýva pravidlom, ale je skôr výnimkou, v prípade, ak bolo dovolanie podané a toto je aj riadne odôvodnené, možno počítať aj so zrušením napadnutého rozhodnutia“.

7.5. Aj pri dodržiavaní zásad zdržanlivosti a slušnosti vo vyjadrovaní sa advokáta vo vzťahu k súdu je potrebné napísať, že právny názor súdu je absurdný a hraničiaci s ohýbaním práva. Podľa názoru súdu mal žalovaný v 1. rade nahradiť dovolací súd a posúdiť po právnej stránke podané dovolania, zistiť (pravdepodobne asi tarotovými kartami), že mu bude vyhovené a počkať kým nerozhodne dovolací súd, a to napriek tomu, že to popiera akýkoľvek princíp právnej istoty a dvoj-inštančnosť konania.

7.6. Okresný súd v tomto smere opomenul, že aj žalovaný v 1. rade podal následne dovolanie, ktorému bolo vyhovené, teda bolo rozhodnuté v jeho prospech a teraz je v konaní tretie dovolanie, o ktorom stále nebolo rozhodnuté. Bude otázne ak dovolací súd vyhovie tomuto dovolaniu a žaloba o odporovacom úkone bude zamietnutá. Či aj to má žalovaný 1. rade vedieť vopred?

7.7. Neplatnosť právneho úkonu podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka možno posudzovať len vzhľadom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho vzniku. Právny úkon, ktorý v čase urobenia zodpovedal všetkým zákonným požiadavkám a bol preto platný, sa v dôsledku skutočností, ktoré nastali po jeho vzniku nemôže dodatočne stať neplatným. (Fekete, I. Občiansky zákonník, Veľký komentár. 1. diel § 1 - § 459. Žilina: Eurokódex, 2011, s. 277. ZSP, 2010, č. 38).

7.8. Súd mal v napadnutom rozsudku za to, že žalovaný v 2. rade nemal žiaden racionálny dôvod, prečo kupoval nehnuteľnosti od žalovaného v 1. rade. §39 ale neobsahuje „absenciu racionálneho dôvodu“ ako podmienku neplatnosti právneho úkonu. Súd v napadnutom rozsudku nikde nezadefinoval, kde v „absencii racionálneho dôvodu“ vidí rozpor s dobrými mravmi. Kúpna zmluva spĺňala všetky zákonné podmienky a skúmanie kauzy tým, že ju musí jej existenciu musí preukázať žalovaný, napriek dôkaznému bremenu žalobcu je bez opory v zákone a judikatúre. Súd konštatoval, že prevod bol robený účelovo v snahe zmariť uspokojenie pohľadávky veriteľa. Súd má však poznať právo a má mať vedomosť o zákonomnom postupe v prípade ak sa veriteľ nie je schopný uspokojiť z neúčinného úkonu. V žiadnom prípade to preto nespôsobuje zmarenie uspokojenia veriteľa, iba zmenu jeho spôsobu. Žalobca však chce cez prepojené osoby získať tento pozemok, ako to už urobil pri susediacich parc. č. XXXX/XX a č. XXXX/XX, ktoré priamym predajom mimo dražby nadobudla na žalobcu prepojená osoba APOT invest s.r.o.. Je len otázne prečo je tomuto súd taký nápomocný, keď v podstate súd vyhral žalobu za žalobcu, ktorý išiel do konania bez vedomosti o tom, kedy a za akých podmienok bola nehnuteľnosť prevedená.

7.9. Opäť zdôrazňujeme, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy - viac ako pol roka po právoplatnom zastavení konania o odporovanom úkone, neexistovali žiadne dôvody, ktoré by spôsobili neplatnosť zmluvy. Žalovaný v 1. rade ani žalovaný v 2. rade, ktorý nebol účastníkom dovolacieho konania, nemohli nahrádzať rozhodnutie dovolacieho súdu a vyveštiť si jeho výsledok. Rozhodnutie Krajského súdu v Nitre bolo v tom čase zákonne odôvodnené a vyvstávalo z podania, ktoré urobil žalovaný v 1. rade. Prečo následne by mal žalovaný v 1. rade prehodnotiť v mimoriadnom dovolacom konaní svoj právny názor najmä, keď je zriedkavé aby bolo dovolaniu vyhovené, čo mimochodom uviedol aj okresný súd.

7.10. Vzhľadom na uvedené máme za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7.11. Žalobca v podanej žalobe v čl. IV rozoberá naliehavý právny záujem, ktorý odvodzuje veľmi kreatívne. Odhliadnuc od toho, že súd nikde neuviedol aký naliehavý právny záujem žalobcu na podaní žaloby zistil, je zjavné, že nejde o žalobu podľa §137 písm. c/ ale o žalobu podľa písm. d/, nakoľko žalobca nežiadal určiť právo ale žiadal určiť neplatnosť zmluvy, t. j. právnej skutočnosti. Nie je úlohou žalovaných vysvetľovať súdu prvej inštancie rozdiel medzi právom a právnou skutočnosťou, nakoľko mali za to, že súd pozná aspoň procesné právo.

7.12. V zmysle novej úpravy v CSP, s cieľom vyhnúť sa zbytočným žalobám, zákonodarca koncipoval podmienku, že takáto žaloba môže byť podaná, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Možno však konštatovať, že zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva možnosť podať takúto žalobu. Táto možnosť musí byť pritom explicitne v zákone uvedená, nestačí ju len predpokladať. Ak by takáto možnosť

existovala, tak už sa neskúma naliehavý právny záujem, ale tento záujem je daný priamo zákonom (napr. žaloba o určenie neplatnosti pracovného pomeru a pod.). Tento druh žaloby preto nie je možné za súčasnej právnej úpravy podať a mala byť z procesných dôvodov automaticky zamietnutá. Súd napriek tomu vykonal rozsiahle dokazovanie na dvoch pojednávaniach, čo nemožno racionálne vysvetliť.

7.13. Záverom je preto nutné z vyššie rozobratých dôvodov konštatovať, že neboli splnené procesné podmienky na vyhovení žalobe, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny v plnom rozsahu potvrdiť, nakoľko sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje, keď požadoval aj priznanie náhrady trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. K podanému odvolaniu uviedol nasledovné:

8.1. V plnom rozsahu sa stotožňujeme s predmetným rozsudkom súdu prvej inštancie a sme toho právneho názoru, že konajúci súd nepochybil v rámci svojej rozhodovacej činnosti a že konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

8.2. V plnom rozsahu poukazujeme na meritórny rozsudok súdu prvej inštancie, kde súd jednoznačným, nespochybniteľným a dostatočne zrozumiteľným spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie a to za splnenia všetkých zákonných náležitostí. V zmysle príslušných ustanovení CSP, ale aj súdnej praxe, nie je dôvodom odvolania nespokojnosť odvolateľa s rozhodnutím súdu, resp. že meritórne rozhodnutie nie je v súlade s predstavami odvolateľa.

8.3. Žalovaní poukazujú na skutočnosť, že Kúpna zmluva bola uzatvorená medzi žalovanými dňa 22.11.2018, teda až po právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu, č. k. 25Co/73/2017-176, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa, č. k. 14C/190/2014-121 zo dňa 28.06.2016 zrušený a konanie vedené pod sp. zn. 14C/190/2014 zastavené. Žalovaní poukazujú na skutočnosť, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo v čase, kedy žalovanému v I. rade ako vlastníčkovi nehnuteľností nič nebránilo v jeho dispozičnom práve nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami.

8.4. Opakovane žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v I. rade, ako ja žalovaný v II. rade, nakoľko jediným štatutárom a spoločníkom žalovaného v II. rade v čase prevodu bol žalovaný v I. rade, mal vedomosť o uvedenom súdnom konaní vedenom okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 14C/190/2014-121, v ktorom súd rozhodoval o neúčinnosti právneho úkonu (predmetnej darovacej zmluvy), ktorou sa pôvodní dlžníci snažili zo svojej majetkovej podstaty bez primeranej peňažnej náhrady vyvieť svoj majetok, z ktorého by mohol žalobca uspokojiť svoje splatné pohľadávky.

8.5. Opakovane poukazujeme na ustanovenie § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), v zmysle ktorého je neplatným právny úkon, „ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom“. Absolútne neplatným je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a tým aj o absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, keď svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu (je contra legem), alebo keď zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. Pritom zákonom sa tu myslí nielen OZ, ale aj ďalšie právne predpisy, ktoré majú právnu silu. O nedovolenosť, a teda aj o absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide tiež v prípade, keď sa tento prieči dobrým mravom. Ide o prípady, keď účastník koná v rozpore so základnými, všeobecne uznávanými, v spoločnosti panujúcimi morálnymi zásadami ohľadne vzťahov a konaní medzi ľuďmi (subjektami).

8.6. Poukazujeme na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn.: 29 Odo 732/2006 v zmysle ktorého: „Ak žalovaný prevedie majetok získaný odporovateľným úkonom na ďalšiu osobu po tom, čo bola proti nemu podaná odporovacia žaloba, teda zjavne v úmysle zmať dosiahnutie účelu odporovacej žaloby, ide o neplatný právny úkon. Preto bol v danej veci daný u dovolateľky naliehavý právny záujem na

požadovanom určení neplatnosti kúpnej zmluvy, pretože to jej umožní viesť proti druhej žalovanej výkon rozhodnutia alebo exekúciu predajom predmetného spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach.“.

8.7. Máme jednoznačne za to, čo potvrdzuje aj citované rozhodnutie, že predmetná Kúpna zmluva je neplatným právnym úkonom. K prevodu Nehnuteľností a ich nadobudnutiu žalovaným v II. rade nedošlo dobromyseľne, nakoľko žalovaný v II. rade mal jednoznačne vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 14C/190/2014 a navyše žalovaní mali vedomosť aj o podanom mimoriadnom opravnom prostriedku - dovolaní žalobcu v uvedenom súdnom konaní, nakoľko žalovaná v I. rade sa svojím podaním zo dňa 30.7.2017 vyjadroval k podanému dovolaniu. Z uvedeného vyplýva, že v čase prevodu nehnuteľností už bolo toto podanie zo strany žalovaného v I. rade v spomenutom súdnom konaní vykonané. Ako správne konštatuje aj konajúci súd, žalovaný v I. rade bol v spomenutom súdnom konaní a aj následnom dovolacom konaní právne zastúpený a preto sme jednoznačne toho právneho názoru, že žalovaný v I. rade vedel jednoznačným spôsobom odborne vyhodnotiť predpokladaný výsledok dovolacieho konania. Podľa nášho právneho názoru, na základe takéhoto odborného zhodnotenia predpokladaného výsledku dovolacieho konania, pristúpil žalovaný v I. rade k prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, aby si tak ponechal kontrolu, vlastníctvo a držbu nad predmetnými nehnuteľnosťami, nakoľko sa reálne obával, že o tieto nehnuteľnosti by mohol prísť práve v dôsledku uspokojenia splatných pohľadávok žalobcu v exekučnom konaní.

8.8. Sme jednoznačne toho právneho názoru, že v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy už existovali všetky okolnosti, na základe ktorých je predmetná Kúpna zmluva absolútne neplatná a to z dôvodov uvedených v tomto súdnom konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v tomto vyjadrení. Je nespochybniteľné, že osoba žalovaného v I. rade, ktorý bol v čase prevodu vlastníckeho práva jediným spoločníkom a štatutárom Žalovaného v II. rade ako kupujúceho, mal jednoznačne vedomosť o súdnom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 14C/190/2014 ako aj o reálnej hrozbe úspechu žalobcu v uvedenom súdnom konaní v rámci podaného mimoriadneho opravného prostriedku. S ohľadom na vyššie uvedené je podľa nášho právneho názoru nespochybniteľné, že k prevodu predmetných Nehnuteľností a ich nadobudnutiu žalovaným v II. rade nedošlo dobromyseľne. Navyše žalovaný v I. rade ako predávajúci, ale ako aj štatutár kupujúceho, konal s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti podľa nášho právneho názoru zjavne v úmysle zmať dosiahnutie účelu odporovacej žaloby a z toho vyplývajúceho uspokojenia pohľadávok žalobcu.

8.9. Náš vyššie uvedený právny názor potvrdzuje aj skutočnosť, že na prevod vlastníckeho práva na žalovaného v II. rade neexistoval žiaden racionálny dôvod, nakoľko predmetné nehnuteľnosti sa nachádzajú v extraviláne, teda na pozemkoch, ktoré nie sú v zmysle územného plánu určené na individuálnu bytovú výstavbu, alebo podnikateľskú výstavbu, sa nachádzajú v záhradkárskej oblasti, bez občianskej vybavenosti a bez podnikateľského využitia, sú zaťažené zriadeným vecným bremenom - ochranným pásmom v zmysle zákona o energetike, žalovaný v II. rade podniká v oblasti poskytovania lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární a preto nemajú predmetné nehnuteľnosti s ohľadom na svoj vyššie uvedený charakter žiadne podnikateľské využitie pre žalovaného v II. rade.

8.10. Navyše poukazujeme aj na výsluch žalovaného v I. rade na pojednávaní dňa 21.02.2022, kedy neuviedol žiaden zmysluplný a racionálny dôvod, pre ktorý nestavebné pozemky previedol na žalovaného v II. rade ako podnikateľský subjekt. Jediný argument, ktorý uviedol bol, že mal záujem pozemky prenajímať a tento prenájom nechcel riešiť ako fyzická osoba, ale ako podnikateľský subjekt. Uvedený záver však nemá žiadne racionálne odôvodnenie, nakoľko ako podnikateľský subjekt by žalovaný v II. rade nemohol predmetné pozemky odpisovať a nájomné by musel v celej výške zdať, nakoľko by mu suma nájomného tvorila výnosy. Naopak pri fyzickej osobe nepodnikateľovi je daňovo oslobodený príjem z prenájmu, pokiaľ nepresiahol takýto príjem sumu vo výške 500,- EUR za rok. Preto je zrejmé, že prevod vlastníckeho práva k predmetným nestavebným pozemkom z fyzickej osoby nepodnikateľa na právnickú osobu - podnikateľský subjekt, neprináša ani žiadne účtovné a ani daňové výhody.

8.11. S ohľadom na vyššie uvedené je podľa nášho právneho názoru nespochybniteľné, že úmyslom žalovaného v I. rade bolo účelový prevod vlastníckeho práva s cieľom zmať uspokojenie splatných pohľadávok žalobcu z predmetných nehnuteľností. V tomto smere poukazujeme aj na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa riadne zaoberal otázkou úmyslu žalovaných pri prevode

vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam a podľa nášho právneho názoru dospel nielen k správnym skutkovým zisteniam, ale svoje rozhodnutie aj riadne zdôvodnil a jeho rozhodnutie podľa nášho právneho názoru aj vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. V tejto súvislosti poukazujeme aj na odsek 32 napadnutého rozsudku, v ktorom konajúci súd poukazuje na nepoctivé, účelové a špekulatívne konanie žalovaného v I. rade, ktoré bolo preukázané v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 14C/190/2014. Na platnosť právneho úkonu má v ustanovenia § 39 OZ vplyv aj samotný obsah, resp. účel vykonania napadnutého právneho úkonu, ktorý je potrebné nevyhnutne posudzovať pri napadnutej platnosti právneho úkonu. Práve citované ustanovenia má zmysel a účel v situácii, ktorá je aj predmetom tohto súdneho konania.

8.12. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Kúpnej zmluvy žalobca v konaní riadne preukázal a odôvodnil v ním podanej žalobe a ani jeden zo Žalovaných existenciu naliehavého právneho záujmu v tomto súdnom konaní nespochybnili.

8.13. V zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Nitra č. k.: 14C/190/2014-121 zo dňa 28.09.2016 v spojení s právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k.: 25Co/124/2020-312 zo dňa 16.12.2020 žalobca s úspechom odporoval Darovacej zmluve a preto má právo domáhať sa uspokojenia svojich pohľadávok práve z nehnuteľností, nakoľko tieto nehnuteľnosti ušli odporovateľným úkonom z dlžníkovho majetku. Nakoľko s úspechom odporoval žalobca Darovacej zmluve, má právo sa uspokojovať z nehnuteľností, ktoré ušli z dlžníkovho majetku a stali sa na základe Darovacej zmluvy výlučným vlastníctvom žalovaného v I. rade. V rámci exekúcie má žalobca právo sa potom v zmysle citovaného zákonného ustanovenia domáhať uspokojenia svojich pohľadávok z uvedeného majetku za predpokladu, že tento majetok je vo vlastníctve žalovaného v I. rade ako strany sporu žalovanej v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 14C/190/2014. Prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorými žalovaný v I. rade tieto previedol na spriaznenú osobu (žalovaného v II. rade, v ktorom je žalovaný v I. rade jediným spoločníkom a konateľom), fakticky má neustále dispozíciu k predmetným nehnuteľnostiam, avšak právne tieto nie sú dosiahnuteľné v rámci uspokojovania pohľadávok Žalobcu. Máme za to, že týmto právnym úkonom sledoval žalovaný v I. rade zmarenie uspokojenia pohľadávok žalobcu a preto tento právny úkon je v zmysle ustanovenia § 39 OZ neplatným právnym úkonom.

8.14. Vo všeobecnosti platí, že naliehavý právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo právo Žalobcu ohrozené, alebo kde by bez tohto určenia sa stalo právne postavenie žalobcu neistým. Dovoľujeme si poukázať na rozsudok NS SR, sp. zn.: 2 Cdo 42/94 v zmysle odôvodnenia ktorého „Preto len za situácie, kedy aj určovacou žalobou sa môže predísť sporu na základe žaloby podľa § 80 písm. b/ O.s.p., treba pripustiť, že aj v tomto prípade je daný naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. a že takáto žaloba o určenie nie je samoučelná.“.

8.15. Dávame do pozornosti aj Rozsudok NS ČR, sp. zn.: 3 Cdon 1338/96, v zmysle ktorého „Určovacia žaloba podľa § 80 písm. c) OSP má preventívny charakter. Predovšetkým prichádza do úvahy vtedy, keď jej prostredníctvom možno eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu, pričom k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť iným spôsobom. Ďalej sa uplatní v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky zodpovedá obsahu a povahe príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi účastníkmi. Tieto funkcie určovacej žaloby korešpondujú s predpokladom naliehavého právneho záujmu. Ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať splnenie týchto funkcií, nie je daný naliehavý právny záujem na určení. Závery o tom sú spojené nielen so žalobou o určenie, ale aj s otázkou, akého konkrétneho určenia sa žalobca žalobou domáha“.

8.16. S ohľadom na vyššie uvedené máme jednoznačne za to, že naliehavý právny záujem na tomto súdnom konaní je daný a preto aj toto súdne konanie ako také je opodstatnené.

8.17. Žalovaní v nimi podanom odvolaní poukazujú na údajnú absurdnosť záveru konajúceho súdu o výsledku dovolania podanom v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 14C/190/2014.

8.18. Posúdenie úspechu alebo neúspechu v súdnom konaní je bežnou advokátskou praxou, kedy advokát pri vyhodnocovaní prípadného úspechu alebo neúspechu posudzuje vo vzájomnej

súvislosti skutkové a aj právne okolnosti predmetu sporu, s ohľadom na individuálne okolnosti, ale aj predvídateľnosť súdnych rozhodnutí a právnu istotu strán sporu. Sme presvedčení o tom, že právny zástupca žalovaných, ktorý zastupoval aj žalovaného v I. rade v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 14C/190/2014, je dostatočne odborne erudovaný na to, aby prípadný výsledok dovolacieho konania, s ohľadom na legislatívny rámec, zásady právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, ako aj odôvodnenie podaného dovolania a individuálne okolnosti posudzovania dovolacím súdom, vedel zhodnotiť a svojmu mandantovi v rámci posúdenia úspešnosti alebo neúspešnosti súdneho konania riadne vysvetliť.

8.19. Preto pokiaľ konajúci súd vo svojom meritórnom rozhodnutí poukazuje na istú dávku odbornosti a erudovanosti s ohľadom na posúdenie a vyhodnotenie prípadného výsledku dovolacieho konania, nejedná sa zo strany konajúceho súdu o svojvoľné a subjektívne konanie, pri ktorom je potrebné mať znalosti z veštenia z tarotových kariet. Práve naopak, jedná sa zo strany konajúceho súdu o zákonnú požiadavku na odbornú zdatnosť právneho zástupcu, práve s ohľadom na povinné právne zastúpenie advokátom v dovolacom konaní, ako to vyžaduje samotné znenie ustanovenia § 429 CSP.

8.20. Preto v kontexte citovaného ustanovenia je práve zákonným postupom konajúceho súdu prvej inštancie, ak poukázal na potrebu odborného posúdenia podaného dovolania v predmetnom konaní. Navyiac je potrebné poukázať aj na samotné ustanovenia odseku 30. a 31. napadnutého rozsudku, v ktorých konajúci súdu iba poukázal na to, že žalovanému v I. rade, resp. aj jeho právnomu zástupcovi muselo byť v rámci dovolacieho konania v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 14C/190/2014 zrejme, že argumenty žalobcu v danom konaní nie sú celkom bez významu a že preto môže dôjsť k zrušeniu rozhodnutia napadnutého v dovolacom konaní, čo sa v konečnom dôsledku aj stalo.

9. Žalovaní v spoločnom vyjadrení k vyjadreniu sa žalobcu k ich odvolaniu uviedli nasledovné:

9.1. Žalobca v podanom stanovisku opäť rozoberá neplatnosť právneho úkonu, ktorý mal byť urobený po tom, čo bola proti nemu podaná odporovacia žaloba (NS ČR 29Obo/732/2006) a opäť poukazuje na argumentáciu súdu o neplatnosti takéhoto úkonu v zmysle §39 Občianskeho zákonníka. V tomto smere žalovaný odkazuje na svoju argumentáciu obsiahnutú v odvolaní, pričom len zdôrazňuje, že v čase prevodu nehnuteľnosti bolo konanie o odporovacej žalobe právoplatne zastavené. Odhliadnuc od faktu, že v tomto smere vo veci neplatnosti absentuje judikatúra Najvyššieho súdu SR, tak v súčasnosti je vo veci podané tretie dovolanie, o ktorom nebolo ešte rozhodnuté. Popritom opäť zdôrazňujeme, že súd v odôvodnení nezadefinoval také porušenie §39 OZ, ktoré by malo dostatočnú intenzitu na naplnenie podmienok neplatnosti právneho úkonu.

9.2. Dovoľme si tiež poukázať na §42b ods. 4 OZ, podľa ktorého právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech. (viď napr. aj NS SR sp. zn. 5 Cdo/101/2017). Inak povedané nebolo preukázané, že žalovaný akýmkoľvek spôsobom zmaril uspokojenie veriteľa.

9.3. V bode 16 a nasl. svojho stanoviska žalobca opäť poukazuje na naliehavý právny záujem nerozlišujúci medzi žalobou podľa §137 písm. c/ CSP a žalobou podľa písm. d/ citovaného ustanovenia. Tak ako sme uviedli v podanom odvolaní, žaloba o neplatnosť kúpnej zmluvy je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa §137 písm. d/ CSP, kde sa naliehavý právny záujem nepreukazuje. Je preto irelevantné žalobcom citovaná judikatúra, ktorá sa vzťahuje k starej právnej úprave podľa OSP, kde tieto dva druhy žalôb neboli rozdelené a naliehavý právny záujem sa musel preukazovať aj pri určení právnej skutočnosti. Nie je úlohou žalovaného vysvetľovať súdu prvej inštancie a ani žalobcovi rozdiel medzi právom a právnou skutočnosťou, nakoľko máme za to, že súd druhej inštancie pozná právo a rozhodne podľa čl. 2 CSP a judikatúry NS SR (napr. sp. zn. 9Cdo/7/2021, 6 Cdo 30/2018 a 5 Obo 12/2018", sp. zn. 4 Cdo 17/2019)¹. Je pritom nespochybniteľné, že pri žalobe žalobcu absentuje ustanovenie osobitného predpisu, ktoré by umožňovalo podať takúto žalobu.

9.4. K ostatnej argumentácii žalobcu, ktorá sa venuje skôr osobe právneho zástupcu žalovaného ako meritu veci, je nenáležité sa vyjadrovať, nakoľko je okrem iného v rozpore s §14 advokátskeho poriadku, na čo bude právny zástupca upozornený písomne mimo tohto konania.

10. Žalobca vo svojom vyjadrení (duplike) k uvedenej odvolacej replike žalovaných zotrval na svojom vyjadrení ako aj na doterajších prednesoch, keď uviedol tiež nasledovné:

10.1. V zmysle ustanovenia § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) „Ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka.“ Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že následkom právoplatného rozhodnutia konajúceho súdu o určení neplatnosti napadnutej kúpnej zmluvy je práve zákonná povinnosť okresného úradu vyznačiť stav k predmetným nehnuteľnostiam pred týmto právnym úkonom. Preto je zrejmé, že určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorej určenia sa žalobca domáha v tomto súdnom konaní, je nespochybniteľne dostatočne vykonateľným právnym podkladom na to, aby došlo vyznačeniu zmeny v osobe vlastníka, kde vlastníkom sa stane pôvodný vlastník (žalovaný v I. rade), ktorý predmetné nehnuteľnosti vlastnil ešte pred uzatvorením napadnutej kúpnej zmluvy. Následne sa bude môcť žalobca uspokojovať z uvedeného majetku, ktorý ušiel na základe odporovateľného právneho úkonu z majetku dlžníkov.

10.2. Nielen z vyššie citovaného, ale aj z podanej žaloby a písomných podaní a ústnych prednesov žalobcu v tomto konaní je nespochybniteľné, že žalobca postupoval zákonne pri podaní tejto žaloby a podaná žaloba spĺňa všetky zákonné náležitosti.

11. Krajský súd v Nitre (po doriešení zloženia senátu) výzvou zo dňa 27.01.2023 dal stranám sporu v lehote 10 dní možnosť k vyjadreniu sa k ust. § 137 písm. d/ CSP súdom prvej inštancie nepoužitom a pre rozhodnutie sporu (aj s ohľadom, že je tiež jedným z odvolacím dôvodom) rozhodujúcim (v zmysle ust. § 382 CSP), ku ktorému sa obe strany vyjadrovali.

12. Žalovaní v spoločnom vyjadrení zotrvali na svojom vyjadrení o tom, že predmetnú žalobu je potrebné považovať za žalobu podľa § 137 písm. d/ CSP, pričom však v danej veci absentuje osobitný predpis, ktorý by podanie takejto žaloby umožňoval, keď opakujú to, že žalobcom predložená rozhodovacia prax súdov vychádza zo starej právnej úpravy OSP.

13. Žalobca na výzvu odvolacieho súdu (nad rámec svojich doterajších vyjadrení) uviedol nasledovné:

13.1. V ustanovení § 137 CSP je upravený exemplifikatívny výpočet druhu žalôb. V zmysle písm. d) citovaného ustanovenia sa možno žalobou domáhať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Žalovaní v priebehu konania namietali, že žalobca v tomto konaní nemal preukazovať naliehavý právny záujem a domáhať sa určenia, či tu právo je alebo nie je v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) CSP, ale tento predmet sporu je sporom, ktorý spadá pod ustanovenia § 137 písm. d) CSP.

13.2. Považujeme za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že žalobca počas konania nikdy netvrdil, že ním podaná žaloba o určení neplatnosti kúpnej zmluvy bola žalobou v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) CSP. Toto začali v priebehu konania tvrdiť výlučne žalovaní. Účel preukazovania naliehavého právneho záujmu, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn.: 29 Odo 732/2006 alebo na rozsudok NS SR, sp. zn.: 2 Cdo 42/94, súvisel s dosiahnutím právnej istoty žalobcu ako veriteľa, ktorému účelovým konaním žalovaných bolo odňaté nezákonným spôsobom právo domáhať sa uspokojenia svojich legitímnych nárokov. Navyiac žalobca v konaní preukázal naliehavý právny záujem z dôvodov právnej opatrnosti nad rámec ustanovenia § 137 písm. d) CSP, čo nie je a nemôže byť na škodu žalobcu v tomto konaní.

13.3. Neplatnosti právneho úkonu, hoc aj absolútnej, je možné sa domôcť s právnou istotou iba rozhodnutím konajúceho súdu, pokiaľ je na základe neplatnosti právneho úkonu potrebné vykonať ďalší úkon, napr. výmaz práva z katastra nehnuteľností. V tejto súvislosti opakovane poukazujeme na ustanovenie § 39 OZ v zmysle ktorého je neplatný právny úkon, „ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom“, v spojení s ustanovením § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) „Ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti

dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka.” V tejto súvislosti nad rámec vyššie uvedeného v plnom rozsahu odkazujeme aj na naše prostriedky procesného útoku a použitú právnú argumentáciu v konaní ako pred súdom prvej inštancie, tak aj pred odvolacím súdom.

13.4. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že sú splnené podmienky ustanovenia § 137 písm. d) CSP a preto procesný postup žalobcu, ktorým sa domáha určenia neplatnosti kúpnej zmluvy je v súlade s procesnými ale aj hmotnoprávnymi predpismi. Citované znenie katastrálneho zákona predpokladá súdne rozhodnutie o neplatnosti právneho úkonu - v tomto prípade kúpnej zmluvy, teda domáhanie sa neplatnosti právneho úkonu súdnou cestou, rovnako aj dobrovoľnej dražby. Preto práve citované ustanovenie katastrálneho zákona je práve tým osobitným predpisom, na ktoré poukazuje ustanovenie § 137 písm. d) CSP, z ktorého vyplýva možnosť domáhať sa určenia právnej skutočnosti súdnou cestou. Poukazujeme na skutočnosť, že žalobca v priebehu celého konania poukazoval ako na ustanovenie § 39 OZ tak aj na ustanovenie § 34 ods. 2 katastrálneho zákona.

13.5. Nad rámec uvedeného poukazujeme na ustanovenie § 216 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého je súd viazaný iba žalobným návrhom a poukazujeme na skutočnosť, že súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou strán sporu. Žalobca sa v konaní domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, na určenie neplatnosti ktorej sú splnené všetky zákonné predpoklady.

14. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovaných dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ust. § 388 CSP zmeniť a podanú žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom súčasne rozhodol aj o trovách celého konania v zmysle ust. § 396 ods. 2 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom a celom konaní úspešným žalovaným priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, keď o výške trov bude následne konať a rozhodovať súd prvej inštancie.

15. V danej veci odvolacie dôvody obrany žalovaných smerovali jednak proti procesnej neprípustnosti podanej žaloby v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP a tiež aj z dôvodu jej vecnej nedôvodnosti, nakoľko súd prvej inštancie daný zistený skutkový stav nesprávne právne posúdil.

16. Čo sa týka ne/prípustnosti podanej žaloby s ohľadom na ust. § 137 písm. d) CSP, ohľadom aplikácie ktorého dal odvolací súd stranám sporu možnosť sa osobitne vyjadriť, dospel odvolací súd k záveru, že táto odvolacia námietka žalovaných je opodstatnená, nakoľko žalobca nežiadal určiť, či tu právo je alebo nie je, ale žiadal (právne zastúpený kvalifikovanou osobou advokáta) výslovne určenie neplatnosti označenej kúpnej zmluvy, t. j. právnej skutočnosti, ktorá žaloba je však prípustná len za podmienky, že to vyplýva z osobitného predpisu (najmä z hmotného práva), ktorý možnosť podania takejto žaloby na neplatnosť právneho úkonu výslovne upravuje a teda ak z konkrétneho hmotnoprávneho vzťahu vyplýva logický dôvod, prečo je potrebné, aby súd určil platnosť/neplatnosť právnej skutočnosti (a nie teda určenia existencie či neexistencie práva neplatnosťou právneho úkonu podmieneného). Žalobca (až po výzve odvolacieho súdu) poukázal na to, že prípustnosť ním podanej žaloby vyvodzuje z ust. § 39 OZ v spojení s ust. § 34 ods. 2 Katastrálneho zákona (zák. č. 162/1995 Z. z. o katastrí nehnuteľností a o zápisoch vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam) majúci za to, že na základe vyhovujúceho súdneho rozhodnutia je možné vykonanie zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam tvoriacim predmet napádanej kúpnej zmluvy v prospech žalovaného v 1. rade, teda že ním označené ustanovenie Katastrálneho zákona je práve tým osobitným predpisom, na ktoré odkazuje uvedené ustanovenie CSP. S uvedeným názorom žalobcu sa odvolací súd nestotožňuje, keď sa stotožňuje s právnym názorom žalovaných, že z právneho predpisu musí vyplývať výslovne možnosť - zmocnenie domáhania sa = podania žaloby na určenie právnej skutočnosti (akou je neplatnosť právneho úkonu kúpnej zmluvy), nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu označené ustanovenie Katastrálneho zákona (v znení už od 01.10.2013 bez zmeny, t. j. ešte pred novým CSP) je len úpravou o dôsledkoch súdneho rozhodnutia pre stav zápisov v katastrí nehnuteľností, nie je však úpravou o procesných podmienkach pre vydanie súdneho rozhodnutia v zmysle § 137 písm. d) CSP, teda že prípustnosť žaloby o neplatnosť právnej úpravy musí byť v hmotnoprávnej úprave uvedená jednoznačne. Označené ustanovenie § 39 OZ je len hmotnoprávnou úpravou prípadov, kedy je právny úkon (absolútne) neplatný, neobsahuje však zákonné zmocnenie na (procesnú) možnosť podania žaloby o neplatnosť takejto úkonu, ktorá je vo vzťahu k

žalobe podľa ust. § 137 písm. c/ CSP výnimkou, s ohľadom na čo podľa názoru odvolacieho súdu je možná len (primárna) žaloba v zmysle ust. § 137 písm. c/ CSP o určenie, či tu právo je alebo nie je - po označenom právnom úkone, ktorý žalobca vzhladol neplatným, samozrejme za podmienky preukázania naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Toto ustanovenie OZ teda rieši výlučne len definovanie prípadov neplatnosti právnych úkonov, nie však procesné možnosti/spôsoby dovolania sa ich uplatnenia/úpravy, resp. nápravy pred súdom; inak povedané zo samotnej úpravy o tom, kedy je právny úkon neplatný ešte bez ďalšieho nevyplýva, že je procesne prípustné (správne) žalovať o neplatnosť právneho úkonu. Nemá sa teda určovať neplatnosť právneho úkonu ako podmienky existencie, resp. neexistencie práva, ale dôsledok tohto právneho úkonu a teda či tu právo je alebo nie je. Opačný výklad by popieral samotný zmysel nového ust. § 137 písm. d/ CSP a odporuje i komentáru k CSP a aplikačnej praxi Najvyššieho súdu SR (6Cdo/48/2020, 7Cdo/268/2019).

17. Napriek súhlasu odvolacieho súdu s odvolateľmi v tom, že zvolenie procesne neprípustnej žaloby automaticky znamená, že takáto žaloba musí byť zamietnutá, ako procesne neprípustná, zaoberal sa odvolací súd i posúdením samotnej existencie dôvodov tvrdenej neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými, teda naplnenia dôvodov pre tvrdenú neplatnosť. V danej veci podával žalobca predmetnú žalobu o neplatnosť kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcami nie z dôvodu absencie jej obsahových alebo formálnych náležitostí, ale z dôvodu, že bez určenia neplatnosti tejto zmluvy - tohto právneho úkonu si nemôže voči žalovanému v 1. rade ako osobe obdarovanej jeho dlžníčkou Mgr. O. W. - odporovateľným právny úkonom vysúdeným v osobitnom súdnom konaní vedenom na OS Nitra pod sp. zn. 14C/190/2014 - zabezpečiť exekučný výkon/uspokojenie svojej pohľadávky voči uvedenej dlžníčke z majetku žalovaného v 1. rade získaného týmto odporovateľným úkonom, teda pre realizáciu úspešne vysúdeného práva odporovateľnosti právneho úkonu jeho dlžníčky v prospech žalovaného v 1. rade (právoplatne až po predmetnej kúpnej zmluve) potrebuje nehnuteľnosti tvoriace predmet (následného) napádaného právneho úkonu medzi žalovanými dostať opätovne do vlastníctva žalovaného v 1. rade. Cieľom podanej žaloby teda nebolo zo strany žalobcu dosiahnuť opätovne zápis svojho vlastníckeho práva (spred namietaného právneho úkonu medzi žalovanými), keďže jemu vlastnícke právo k nehnuteľnostiam tvoriacim predmet tejto kúpnej zmluvy nikdy nepatrilo. Podľa názoru odvolacieho súdu, ak s úspechom nemožno žalovať neplatnosť právneho úkonu dlžníka ale len jeho odporovateľnosť - voči tomu, kto mal z tohto odporovateľného právneho úkonu prospech - potom žalobca nemá/nemôže mať možnosť žalovať ani neplatnosť následného právneho úkonu žalovaného v 1. rade, čo platí o to viac, ak mu v čase uskutočnenia predmetného právneho úkonu nič v prevode svojho vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 2. rade nebránilo. Žalovaný v 1. rade bol v čase uzatvorenia predmetnej kúpnej zmluvy dňa 22.11.2018 výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, jeho zmluvná voľnosť nebola ničím (zákonne/zmluvne) obmedzená a ani na liste vlastníctva nemal vyznačenú žiadnu ťarchu alebo poznámku znemožňujúcu prevod. Podľa názoru odvolacieho súdu samotná skutočnosť, že v tom čase bolo zo strany žalobcu podané dovolanie v jeho zhora označenom smere proti žalovanému v 1. rade o odporovateľnosť právneho úkonu bez ďalšieho nespôsoboala zákonnú alebo zmluvnú nemožnosť žalovanému v 1. rade uskutočniť akýkoľvek vlastnícky/vlastníckovi prislúchajúci dispozičný právny úkon k predmetným nehnuteľnostiam, nakoľko spor medzi nimi bol právoplatne rozhodnutý v neprospech žalobcu (procesné dôsledky právoplatnosti rozhodnutia trvajú až do jeho zrušenia) a teda aj s ohľadom na princíp dôvery v platné právo účinky právoplatného súdneho rozhodnutia vylučovali nedobromyseľnosť žalovaného v 1. rade pre akékoľvek úkony; žalovaný až po uzatvorení kúpnej zmluvy nadobudol (právoplatné) súdne rozhodnutie o tom, že v darovacej zmluve v prospech žalovanému v 1. rade úspešne odporoval, účinky (dôsledky) tohto rozhodnutia však boli až do budúcnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu tiež treba prihliadať aj na dôsledky ust. § 456 CSP o tom, že právne vzťahy niekoho iného než strany (sporu) nemôžu byť novým rozhodnutím súdu - po vydanom rozhodnutí dovolacieho súdu - dotknuté, teda ani nové rozhodnutie prvoinštančného/odvolacieho súdu - po zrušujúcom rozhodnutí dovolacieho súdu - nemohlo prívodiť (spôsobiť) negatívny následok v neprospech žalovaného v 2. rade, teda nemohlo sa už dotknúť jeho vlastníckeho práva nadobudnutého do rozhodnutia dovolacieho súdu v čase neexistencie akýchkoľvek obmedzení prevodu, teda rozhodnutie dovolacieho súdu nemá/nemohlo mať vplyv na následnú zmenu a na posudzovanie jeho skôr vykonaného právneho úkonu a na základe neho nadobudnutého vlastníctva. Ak by bol vecne správny právny názor prvoinštančného súdu z napadnutého rozhodnutia, potom by - až do skončenia aktuálne tretieho dovolacieho konania v zhora označenom spore o odporovateľnosť (v neprospech žalovaných) - nebolo možné posúdenie a rozhodnutie o neplatnosti predmetného úkonu medzi žalovanými, resp. aj pristúpenie k samotnému uspokojeniu pohľadávky žalobcu voči jeho dlžníčke z majetku získaného od nej žalovaným v 1. rade odporovateľným právny úkonom

tvoriacim predmet uvedeného sporu, nakoľko by bola stále otázná aktívna vecná legitímácia žalobcu na tejto žalobe. Žalobcom označené súdne rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky preto neobstojí (okrem toho, že ide o názor súdu z iného štátu), nakoľko uvedené rozhodnutie vychádza z právneho úkonu uskutočneného počas prebiehajúceho („živého“) súdneho sporu, avšak v tomto konaní spor bol právoplatne ukončený neúspechom žalobcu pred predmetnou zmluvou a samotné prebiehajúce dovolacie konanie ako mimoriadny opravný prostriedok právnym úkonom žalovaného v 1. rade nebránilo.

18. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).